

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی چگونه توانستم مشکل کم رویی و گوشه گیری را در دانش آموزانم از بین ببرم؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حسین اخلاق مدار - آموزش و پرورش مروردشت

خلاصه مقاله:

در بسیاری از کلاسهای درسی دانش آموزانی دیده میشوند که آرام، کمرو و خجالتی هستند. این افراد در زندگی روزمهی خود اغلب اوقات با اعضاء خانواده و همسالان آشنا بازی میکنند و از غریبه ها اجتناب می ورزند شرم و خجالت این افراد ممکن است. آنها را از اکتساب مهارت ها و آمادگیهای لازم برای بسیاری از فعالیتهایی که همسالان نشان از آن لذت می برند و یا اصولا برای رشد شخصیت آنها ضروری است. بازدارد. ارزیابی والدین و معلمین از این گروه متفاوت است بعضا آنها را دانش آموزانی بی آزار و خوب می شناسند و گاه ممکن است با حالت دلسوزانه به آنها بنگرند و با این گونه رفتار آنها را غیر عادی تلقی کنند ، لیکن در مقایسه با اختلالات رفتاری دیگر کمتر اتفاق می افتد که این گروه افراد به عنوان موارد حاد مشکلات کلاس و مدرسه بر شمرده شوند. این دانش آموزان گرچه برای معلم و همکلاسیهای خود مشکلی ایجاد نمی نمایند، ولی ممکن است به علت رنج ناشی از احساس تا امنی و بی کفایتی در خود یکی از ناشادترین کودکان باشند. اگر در مورد رفتار غیر اجتماعی آنان چاره ای اندیشیده نشود این کودکان احتمالا در معرض بیماریهای روانی قرار خواهند گرفت

کلمات کلیدی:

خجالتی بودن کم رویی گوشه گیر و منزوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945625>

